

Ақийда дарслари (154-дарс). Ибодат ва дуо

19:30 / 18.10.2021 4638

Бу икки нарса, яъни ибодат ва дуо қазо ва қадар, банданинг амали ихтиёрий ёки мажбурий экани, савоб ва иқоб масалалари билан боғлиқ эканини алоҳида таъкидламоғимиз лозим.

Агар баъзи тушунмаганлар ўйлаганидек, қазо ва қадар Аллоҳ таолонинг илми эмас, балки мажбурлаши бўлганида, У Зот биз бандаларни ибодат ва дуо қилишга амр қилмаган бўлар эди. Мабодо Ўзи мажбур қилиб туриб, яна амр берадиган бўлса, мантиқсизлик бўларди. Бу эса Аллоҳ таолонинг шаънига мутлақо тўғри келмайди.

«Ибодат» сўзи «итоат» маъносини билдиради. У «убудият» – «қуллик» маъносидан кўра кучлироқдир. Чунки ибодат маъбуд олдида ўзини хору зор тутишнинг юқори чўққисидир. Бундай нарсага, яъни маъбудликка эса фақат Аллоҳ таолонинг Ўзигина сазовордир.

Ушбу оятда умумбашарга қарата нидо этилмоқда: «Сизларни яратган тарбиячингиз улуғ Аллоҳга ибодат қилинглар! Сизларни яратишда - У ягона бўлган, энди ёлғиз Ўзига ибодат қилишингизга ҳақлидир. Ибодатдан мақсад - шоядки, тақводор бўлсаларингиз».

Аллоҳ таоло Нисо сурасида:

يَبْرُقُ لِيَذَّبْ وَأَناسِحِ إِنِّي دِلْ أَوْلِيَابِ وَأَيْ شِءٍ وَبِأَوْكُرْشُتِ الْوَهْلِ لَأُؤدُبْ عِو
بِحْأَصْلِ أَوْ بُنْجُ لِرَاجُلِ أَوْ يَبْرُقُ لِيَذَّبْ رَاجُلِ أَوْ نِيكَاسَمُ لَأَوْ عِمَاتِ يَلِ أَوْ
نَاكَ نَمُّ بَحْيِ الْوَهْلِ لَأَنَّ كُنْ أَمِّي أُمَّتِ كَلَمِ أَمَّوَلِي بَسَلِ لَأَنَّ بَأَوْ بِنَجَلِ لِيَابِ
أَرْوَحَ الْآتِ حُمِ

«Аллоҳга ибодат қилинглар ва Унга ҳеч нарсани ширк келтирманглар», деган (36-оят).

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди